

"על מה אתה מסתכל? אף פעם לא ראית מת מהלך קודם??" נאריקאס לא ניסה להסתיר את זעמו. לכל עיירה אליה היה נכנס ליוו אותו מבטים מפוזרים של גברים נשים וילדים, שחשבו כנראה שעכשיו הגיע גם סופם. הפעם, אנשי המשמר היו אלה שקפאו במקומם.

"תן לי לטפל בזה אדוני." ביקשה ג'ירטה. ואריקאס הנהן בחוסר רצון. ג'ירטה ניגשה לאנשי המשמר, שהזיעו לנוכח המכשף המת שעמד על סף עיירתם. "אתם לא יכולים לשפוט אותו על סמך המראה החיצוני שלו. ואריקאס היה והינו אחד מהטובים!" לא נראה כי השומרים קלטו משהו מדבריה, הם עדין בהו במכשף המוזר שהחזיר להם מבט רושף דרך ארובות העיניים שלו. ג'ירטה לא ויתרה "אם ואריקאס היה רוצה להכנס לעיירה בכוח, כבר הייתם שוכבים על הקרקע שותתי דם". נראה כי הנקודה עברה הפעם.

"תנו לו להכנס" גמגם מפקד המשמר לאנשיו. "אתם יכולים להכנס", אמר לג'ירטה "אבל בתנאי שהוא יכסה את פני הגולגולת שלו. אני לא מעוניין עכשיו בפאניקה מיותרת של אנשי העיירה". ג'ירטה חזרה לעבר ואריקאס "אנחנו יכולים להכנס אדוני, הנוהל הרגיל", אמרה לו.

"אני שונא את הנוהל הרגיל" נהם ואריקאס, "האנשים האלה מפחדים מפני היחיד שיכול להציל אותם!" השניים התקדמו ונכנסו אל העיירה. העיירה 'שְׁעֶרְפֹּר' היא הצפונית והרחוקה מבין עיירות ממלכת הרונות. ואריקאס וג'ירטה היו חייבים להגיע לכאן על מנת להשיג את המרכיבים האחרונים הנחוצים להשלמת המשימה – השמדתו של מַאָרְגַּאט' אדון הדרקון שהוחזר לחיים בידי משרתו ווראקש. "יש לנו רק סיכוי אחד להרוג את משתף הפעולה של ווראקש", פנה ואריקאס אל ג'ירטה "ויכולות החמיקה שלי הן לא מהמשובחות."

"אתה צודק אדוני", השיבה ג'ירטה "שריון ועצמות הן לא נוסחא מתאימה לדממה חשאית. אבל אם המידע שבידינו נכון, חברך לשעבר יכול להיות לנו לעזר - אם הוא עדין בעיירה כמובן."

ואריקאס וג'ירטה פנו לעבר מרכז העיירה, שם נערך השוק. אם הקרדינל קות עדין בסביבה, הוא בטוח יהיה שם. לא נדרש לשניים זמן רב עד שראו אוהל בד שחור בינות הדוכנים ההומים. על האוהל, מעל פתח הכניסה, בער בלהבות קרות סמל היד הפשוטה – סמלו של הקרדינל. השניים פילסו את דרכם בין האנשים ונכנסו אל האוהל. האוהל היה מואר קלושות באמצעים קסומים וריח של גופרית ליווה אותם פנימה לתוך החשיכה. בתוככי האוהל הם הבחינו בדמות תמירה לבושה גלימות, שהסתובבה ובהנה אותם בעיניים בוהקות.

הקרדינל קות

ג'ירטה - הפראית

ואריקאס - המת

"ואריקאס ידידי, הייתי מזהה את הקסדה המקורנת המגוחכת שלך בכל מקום. חשבתי שאתה מת." הקרדינל בחן את ואריקאס, שהתחיל להשיל את הכיסויים שהסתירו את פניו מעיני ההמון.

"לא טעית יקירי, אני אכן מת." השיב ואריקאס בעודו חושף את גולגלתו האורקית מרובת הניבים.

הקרדינל עצר לרגע, "זה אומר שהשמועות נכונות. אם אתה מהלך על העצמות שלך, סימן שמארגאט' אף הוא חזר להלך בממלכת הרונות. לא האמנתי שהשבועה שלך היתה משהו מלבד סיפור ילדים. אם כך - מה מביא את התחת השלדי שלך לכאן? אתה לא צריך לשוטט ולחפש את הלטאה שהרגה אותך בפעם הראשונה?"

"אני מנסה להציל את התחת הבשרני שלכם." השיב ואריקאס, "בשביל להרוג את הלטאה מארגאט', יש שתי רונות שאני צריך להשיג, הראשונה נמצאת אצלכם בעיירה ואת השניה נשיג בעזרת הראשונה. בשביל הרונה הראשונה ק.ק היקר, אני צריך את עזרתך."

הקרדינל התהלך בחדר באיטיות "אתה יודע שאני תמיד שמח להרפתקאות ידידי, אך לעומתך יש לי משפחה להאכיל." ואריקאס לא מצמץ (ולו רק בגלל שאין לו עפעפיים), וזרק לעבר הקרדינל שקיק מלא מטבעות זהב. "אני חושב שזה יספיק" אמר לקרדינל "אין לנו זמן לבזבז". הקרדינל שקל בידיו את השקיק וחיך. בתנועת יד מהירה הוא שרטט מעגל באוויר. המעגל ניצת בלהבות והקרדינל זרק את שקיק הזהב לתוכו. תוך

שניה נעלמו השקיק והמעגל בפרץ להבות אחרון. "אחריך הוד גווייתך" השיב הקרדינל בלי להוריד את החיוך מפניו. השלישיה עזבה את האוהל והתקדמה לקראת בנין העירייה שהיה שמור היטב.

"ועכשיו לרונה הראשונה. הלורד פאקור קשר עם ווראקש להכניע את העיירה שלכם ללא קרב. אני חושב שראש העיירה יהיה חייב לנו טובה גדולה מאוד, אם נחסל את האציל הדו פרצופי הזה." ואריקאס פנה לקרדינל "זה הזמן ללהטוטים שלך. אם עלינו להיכנס באמצע היום לבית העירייה ולחסל את אחד העובדים, אני זקוק לכל העזרה שאתה יכול לתת".

"בעונג רב." השיב הקרדינל, "הלורד פאקור אמרת?" הקרדינל התחיל ללחשש והניח את ידיו על ואריקאס וג'רטה. "פשוט תמשיכו ללכת ותקוו שהאשליה שיצרת חזקה מספיק".

השלישייה המשיכה להתקדם בצעד בטוח לקראת בנין העירייה. אחד השומרים בחן אותם ועבר לדום כאשר ראה את ואריקאס. "לורד פאקור!" השומר הצדיע, "לא ראיתי שעזבת את בנין העירייה. שיהיה לך יום נעים אדוני". ואריקאס הנהן לעבר השומר ונכנס אל תוך הבניין. משרדו של הלורד היה ממוקם בקומה השניה, ולמזלם לא היה שמור. הלורד הספיק לצעוק לפני שחברו של ואריקאס ננעצה בצווארו. שניות לאחר מכן הופיע המשמר בחדר.

"השליכו את נשקכם!!!" שאג מפקד המשמר. "מה לעזאזל עשיתם???" חמשת אנשי המשמר הקיפו את השלישייה, נשקיהם שלופים ומוכנים להתקפה.

ואריקאס הורה לחבריו להוריד את נשקם, ופנה אל מפקד המשמר "עשינו לכם טובה! אם תפסיל את השרוולים של הלורד המנוול שלכם, תגלה את סמלו של מארגאט' מקועקע על זרועותיו. ואני בטוח שאם תחפשו קצת במשרד ובביתו תגלו מסמכים שיפלילו אותו".

"אנחנו נעשה את זה", אמר מפקד המשמר "בזמן שאתם תשבו במעצר ותחכו לגזר הדין שלכם".

קול עמוק נשמע מאחוריהם "לא יהיה בזה צורך." ראש העיירה נכנס לחדר והביט על הסובבים, "הלורד פאקור היה שמח למכור את כולנו לווראקש בשביל רווח. הפשילו עכשיו את השרוולים שלו".

"עשה זאת" ציווה מפקד המשמר על אחד מאנשיו, שהתקדם בזהירות בין שלוליות הדם וחתך את השרוולים ספוגי הדם עם חרבו. על שתי זרועותיו של הלורד המת קועקעו שתי רונות, שלא ניתן לבלבלן עם אף סימן אחר. "אתם, הביט ראש העיירה על המפקד ואנשיו 'נקו את הבלאגן. ואתם, הוא הפנה את מבטו לעבר ואריקאס "בואו אחריי".

השלישייה עקבה אחרי ראש העיירה עד לחדרו. ראש העיירה התיישב והזמין אותם לשבת גם כן. "אני חייב לכם טובה גדולה, אם לא הייתם עושים את זה עכשיו – אני חושש שבעוד כמה ימים, במשרד שלי היו צריכים שטיחים חדשים. האם יש משהו בו אוכל לעזור לכם?"

"למען האמת, ואריקאס קם והתחיל ללכת לכיוון החלון "יש משהו שאתה יכול לעשות בשבילנו." הוא הצביע לכיוון העיירה, וכולם ניגשו אליו והתבוננו אף הם החוצה. "גילדת הקוסמים שלכם מחזיקה ברונה עתיקה של שיגור. בעזרת הרונה הזו, אנחנו נוכל לחסוך זמן יקר, ולמצוא את מארגאט' לפני שצבאותיו יהיו מוכנים להתקפה".

ראש העיירה לא היסס, "לכו לנוח. מחר בבוקר הרונה תהיה בידכם. יש לנו מזל גדול שאתה כאן ואריקאס. "לא מזל", השיב ואריקאס בעוד הוא ומלוויו עוזבים את החדר "טקטיקה".

קולות נפץ, ערבוביה של אורות כחולים ורעש של אוויר נדחס הפריעו להם בארוחת הבוקר. מתוך הרחשים והאורות הופיעה דמות נשית עטויית גלימות לבנות. הדמות הביטה בהם בסיפוק "הייתי חייבת לוודא שהיא עדין פועלת. אני זואיה, ראש גילדת הקוסמים. ראש העיירה ביקש שאביא לכם את הרונה באופן אישי. אני חושבת שאתה יודע איך להשתמש בה, נכון ואריקאס?" ואריקאס הנהן "היא שלך. אני יודעת שתעשה בה שימוש נכון. ואחרי שכל העניין הזה יסתיים, בהנחה שתישאר בחיים, כלומר..." היא השתתקה לרגע "אני חושבת שאוכל לעזור לך עם כל נושא המוות הזה שלך".

ואריקאס הודה לה "אנחנו לא נאכזב אתכם. ואני אקח את הצעתך ברצינות בביקור הבא שלנו בעיירה". זואיה נפרדה מהם, ויצאה במהרה מן הפונדק. ג'רטה וקות הביטו בוואריקאס במבט מחויך. "על מה אתם מסתכלים???" לא שמעתם שהייתי רווק מבוקש בימים שעוד היה לי עור על הפנים???" החיוך לא עזב אותם "תסיימו כבר עם האוכל ונצא מכאן!"

השלישייה נחתה בלב הפסגות המוצללות, סדרת הרים בלתי נגישה שהפרידה בין 'שערכפור' והמפלט האפור. "קרְקְסוֹנִיס כּאן, תהיו מוכנים" ואריקאס אותת לחבריו והצביע על צל מרוחק שהתקרב לעומתם במהרה. "זה לא צריך להיות מסובך מדי." ואריקאס הניף את ידיו, הצביע על הצל המתקדם ופרץ של מיתרים אדומים זינקו לעבר הדרקון. מרחוק ניתן היה לשמוע שאגה שהפכה לרעם מתגבר. מפיו של הדרקון נורו להבות אש מהירות לעבר ואריקאס. "בדיוק לזה ציפיתי, לטאה טיפשה! ג'ירטה, עכשיו!" ג'ירטה העבירה במהרה את מגן המאורות אל ואריקאס, ועמדה מאחוריו בציפייה. ואריקאס עמד אל מול הלהבות וחשף את המגן הבוהק. השלהבות שנורו לעברם נבלעו כולן בתוך המגן שהלך והגביר את הבוהק שלו. ואריקאס סובב את המגן בכוח והבוהק התפרץ לעבר הדרקון שהמשיך בצלילתו. קרקסוניקס החניק שאגת כאב וכבר ניתן היה לראות את טופריו נשלפים ומוכנים לקרוע בבשרם. בדיוק מושלם, זינקה ג'ירטה לעבר הדרקון המתקרב והנחיתה את הגרזן שלה עמוק בביטנו. הקרדינל פסע הצידה, ואפשר לגוף המעופף להתרסק בכוח על המדרון שהיה מאחוריו. "בהחלט לא מסובך, אפילו לא הייתם צריכים את עזרתי." הקרדינל הביט משועשע על הגופה. "לא ממנו אני חושש", השיב ואריקאס "האחים הגדולים שלו הם אלו שעלולים ליצור בעיות. ועבורם אני מכין הפתעה כואבת. המאורה של קרקסוניס צריכה להיות בקרבת מקום, ובתוכה – היתרון האמיתי שלנו." בתום היום - לאחר חיפוש מדוקדק בין הפסגות, רונת מגע המוות היתה בידיהם.

רונת מגע המוות

קרקסוניס

רונת השיגור

"לאן עכשיו?" שאל הקרדינל לאחר שהתעוררו והתכוננו ליציאה.

ואריקאס חשב לרגע והשיב "העקרבת האדומה ביקרה כבר ביער הארגמן, ולא מצאה אותו שם. קרתוס המשוגע בזבז ימים בשיטוט בחורשת הקוצים השחורים וגם שם מארגאט' לא הראה את פניו. חד אגרוף טיפס להרי הייאוש וחזר בידיים ריקות. נותרו לנו שני מקומות אפשריים - בואו ננסה קודם את היער הלוחש." השלישייה הצטופפה בעוד ואריקאס הפעיל את הרונה שתיקח אותם ישירות ליער הלוחש. רגע לפני שנעלמו הספיקו לשמוע את צליל ה'פאק', שמלא את הריק שהשאירו מאחוריהם. הם נחתו בלב היער הלוחש, שאת שמו היה קל להבין. מסביבם, הרוחות בינות לעצים נשמעו כמו לחישות רכות הקוראות להם לחדור עמוק יותר אל תוך היער. הם התחילו להתקדם בשקט בעקבות שביל שנוצר מעקבותיו של יצור דמוי אדם. "המתינו!" לחש הקרדינל ותפס את ואריקאס וג'ירטה לפני שעברו מעל גזע עץ שבור. "יש כאן לחש הגנה חזק. אני אנסה לנטרל אותו. אם אני לא אצליח, כל החפצים שלנו יאבדו את היכולות שלהם בטווח הלחש." הקרדינל בחן את העצים בצידי השביל, והתחיל להפעיל את מיומנותיו. לאחר סדרת לחשים לא נראה כל שינוי.

"זה עבד?" שאלה ג'ירטה בציפייה. "אני לא בטוח." השיב הקרדינל "אני מניח שנגלה זאת רק בפנים." השלישייה הביטו זה בזה בחשש. ואריקאס עשה את הצעד הראשון, ועבר מעל לגזע השבור. שני המלווים הלכו אחריו בשקט. מרחוק הם הבחינו בתנועה וסדרה של הברות קסם, שיצרו מערבולות אור שהחלו לצבור מהירות לעברם. ואריקאס שלף את מגן המאורות, אור חלש ריצד על פני השטח שלו. ואריקאס היה מרוצה. "תפסו אותו!" הוא צעק לחבריו, "אני אטפל במערבולות". ג'ירטה קפצה אל בינות העצים, והתקדמה ביניהם במהירות מדהימה לעבר הדרקון המלחשש. הקרדינל הנהן, ונעלם אל תוך האוויר. ואריקאס החל להטיל את לחשי ההתקפה המרוחקים שלו, אך מערבולות האור התקדמו מהר מדי. ואריקאס החזיק את מגן המאורות בכוח, וציפה למהלומה שלא איחרה לבוא. המערבולות שאבו אותו, ומשכו אותו בעוצמה אדירה לעבר הדרקון שהמשיך ללחשש. הוא הוטח בעוצמה על עץ סמוך, והרגיש את העצמות שלו מתפוקקות. מגן המאורות לא אכזב, בתנועה אחת פרץ אנרגיה שטף את הדרקון שצחק מול הפגיעה השטחית. הדרקון התקרב לעבר ואריקאס המוטל על הרצפה, ולא הבחין באבחת גרון מהירה ככרך שקרעה את גלימותו וחתכה עמוקות בבשרו. הדרקון הסתובב בצעקה לעבר ג'ירטה, שכבר הספיקה להיעלם שוב בין העצים. כשראה שהיא נעלמה, פנה לעבר ואריקאס, אך הופתע שמולו הופיע פתאום הקרדינל מתוך האוויר. הקרדינל צעק מילת

פקודה אחת, ומתוך כף ידו נשלחה רונת היד הפשוטה, מנחיתה על הדרקון מכת מוות סופית. גוף הדרקון נחת על הקרקע והחל לפרקס בעויותות בלתי נשלטות. נראה כי הגפיים שלו הולכות ומתכווצות, נבלעות בתוך הגוף שגם הוא הלך והצטמק, עד שנותר ממנו גוש אבן מאפיר בתוך ערמה של גלימות.

"לא מארגאט!" אמר הקרדינל "זהו אחד מחבריו – אַרְגֶּקְס. ואני חושב שנוכל לעשות שימוש טוב בגוש האבן שהוא הותיר אחריו – זוהי רונת דרקון עוצמתית."

"אכן", השיב ואריקאס "למארגאט' לא נותר כל סיכוי. נשאר לו רק מקום אחד להתחבא בו – היערות התלויים. קדימה, שתי הלטאות האחרונות השאירו לי טעם של עוד."

את רעש הרוח הלוחשת החליף רעש של רוח פרצים, ברגע שהשלישייה הופיע ביערות התלויים. הפעם הם לא היו צריכים לחפש. מארגאט' ניצב מולם במלוא הדרו.

"אני רואה שהפעם הראשונה לא הספיקה לך ואריקאס. תתכונן למות בשנית!". מארגאט' נופף בכנפיו והחל לצבור מרחק שיאפשר לו לירוק עליהם כדורים של אש.

"מתתי כבר פעם אחת עבור חופש", צעק ואריקאס "ואם אמות שוב, אדאג שתלווה אותי לקבר!".

ואריקאס אחז ברונת מגע המוות, וצפה בדרקון המתרחק. הוא ריכז את כל עוצמתו, ועצמותיו רעדו חזק יותר וחזק יותר ככל שרונת המוות שאבה ממנו את כוח הסיבולת. ואריקאס שאג בכאב, ומרחוק היה ניתן לשמוע את מארגאט' אף הוא צורח בכאב. גוף הדרקון החל להסתחרר באוויר וליפול לעבר האדמה, אך מטרים ספורים מעל העצים, הספיק הדרקון להתיישר, לתעל את מהירותו ולנשוף כדורי אש ישירות אליהם.

ואריקאס לא היסס, הרונה שהותיר אחריו ארגקס היתה חמימה בידו. "תראה מה חבר שלך השאיל לי!" צעק ואריקאס, והפעיל את הרונה. מערבולות האור זינקו לעבר הדרקון שהתקרב במהירות, מעכו ומשכו אותו בכוח אימתני אל עבר השלישייה. הדרקון נמשך ונשרף בתוך כדורי האש שלו.

"עכשיו תורי!" צעק ג'ירטה, והתמקמה בין ואריקאס לבין הדרקון המאיץ לעברם. מאחוריה ואריקאס המותש נפל על ברכיו. באיבחה חדה פרץ מארגאט' מתוך מערבולות האור והתקדם לעברה בטופרים שלופים. ג'ירטה המתינה בסבלנות למכה המתקרבת, היא חייבת להנחית את המכה שלה בתזמון מושלם. מארגאט' התקרב אליה ובמרחק נגיעה ממנה פתאום שינה מסלול. במקום צמד טופרים פגש אותה זנבו האימתני של הדרקון, שהעיף את הגרזן מידה, וריסק את עצמותיה. ג'ירטה צרחה בכאב.

"תמיד משאירים לי את העבודה המלוכלכת." אמר הקרדינל בעודו צופה בדרקון מפעיל זוג רונות על כנפיו, שהחלו להרים ענני אבק דוקרני מן הקרקע. "זה הסוף שלך!" צעק הקרדינל והניף את שתי ידיו מול הדרקון. ענני האבק הלכו וחנקו אותו. גרגירי החול שרטו אותו בעוצמה, אך הוא לא ויתר. מתוך שתי כפות ידיו נורו רונות לוהטות, שהשתלבו זו בזו ואז נפרדו וחתכו את הרונות על כנפיו של הדרקון. כנפי הדרקון קפאו במקומם. ענני האבק נרגעו לרגע, ואז התפרצו בשנית בעת שגופו הכבד של הדרקון התפצח בעוצמה על הקרקע.

"הוא מת?" שאלה ג'ירטה, חושקת שיניים אל מול הכאבים העזים שהותירו בה פציעות הדרקון.

"נראה כך", השיב הקרדינל, "אתה רוצה לבדוק שהוא הצטרף לצד שלך, ואריקאס?" ואריקאס לא ענה.

"ואריקאס?" הקרדינל דמם, "זה לא ייתכן!" הקרדינל רץ לעבר גופתו של ואריקאס. "זה לא אמור לעבוד ככה! הרונות האלה לא יכולות להרוג אותך!" הקרדינל החזיק בגופתו של ואריקאס וסובב אותה לעברו.

"נ-כ-ו-ן!" צעק לפתע ואריקאס, והקרדינל קפץ אחורה בבעתה. "זה לא אמור לעבוד ככה, אבל הן בהחלט עובדות טוב על המבט בפרצוף שלך." ואריקאס פנה לעבר ג'ירטה שניסתה לחייך מתוך כאב.

"אם לא היית מת, כבר הייתי הורג אותך! שלד חסר נימוסים שכמותך." הקרדינל הושיט יד ועזר לוואריקאס לקום. "בוא נחזור לעיירה ונבקר את חברה שלך, אולי היא תצליח להחזיר לך קצת עור לחיים..."

מארגאט' – אדון הדרקון העליון

ארגקס – אדון דרקון